

---

met de openbaring der Antichristische verborgenheid en de daarop volgende openbaring van de heerlijkheid der kinderen Gods en de daaraan verbondene verlossing van de zuchtende en in barensood verkerende Schepping. Geliefde Broeder, gij kunt u geen denkbeeld maken van hetgeen ik hier heb ondervonden. Door de omstandigheden bijna met elke beweging in de aardsche dingen in werkelijke aanraking gebragt, heb ik eene in Europa ondenkbare werkkring gehad, doch ik heb daarbij voortdurend ondervonden dat de beschuldiging van sommige Christelijke vrienden in Nederland, dat het gedurig op de voorgrond plaatsen van de profetiën[!] onze aardsche werkzaamheid verlamd[!] geheel onwaar is. Het geloofsgezicht op de beloofde toekomst heeft mij altoos kragt gegeven om te werken terwijl het dag is. Het heeft mij voortdurend onafhankelijk gemaakt van de uitkomsten en gevolgen hier in den tijd, en mij alleen doen vragen naar roeping en leiding in Gods Voorzienigheid. Ik ben en blijf daarom onverstaanbaar voor velen, doch het is mij genoeg als ik God versta en mijzelve verstaanbaar aan de Heere kan bekend maken. Aan toehoorders op den rustdag heb ik geen gebrek. Het kerkgebouw is altijd vol. Dikwijls predik ik ook in het Engelsch wanneer daartoe roeping is, en enkele keeren heb ik ook in het Fransch toespraken gedaan als daartoe behoefte was. Door de omstandigheden ben ik ook gedurig in aanraking met de politiek en het regtswezen, doch hoe naderbij ik de verschillende werkingen van de aardsche betrekkingen leer kennen, worde ik bevestigd in de overtuiging dat het Koningrijk onzes Heeren niet van deze wereld is, en dat daarom alle tegenwoordige aardsche magten zullen moeten plaats maken, als het Koningrijk onzes Heeren geopenbaard word[!]. Wij kunnen geen reformatie maar wel eene renovatie van deze aarde verwagten. Mij dunkt zoo ver als de materiele middelen betreft is alles nu gereed om de AntiChristische Openbaring in eene korte tijd daar te stellen. De met de wereldregering verbondene kerkelijke of geestelijke magt aan welker hoofd het Pausdom staat is nog de weerhoudende magt, want zoo lang er nog spraak is van een vicaris of eene vertegenwoordiging van Christus, is het openbare aanwezen van hem die zeggen zal, ik ben Christus, niet wel mogelijk. Hoewel de laatste tijden benauwend en verschrikkend zijn zullen, heb ik toch eene begeerte om ze te be-